

Harlekin

Nu är det modernt med harlekin och som med allt som rör modet, så blir det lidande.

Först och främst, vad är en harlekin?

Det är en hund vars päls är spräcklig, på grund av en gen (genen merle är en av dess varianter) som orsakar oreda i pigmentet, så att pälsen istället för att vara enfärgad svart, är grå med svarta fläckar. Som hos alla grå och svarta individer, kan det förekomma vitt vid extremiteterna (ben och bröstorg). Genen kan också visa sig i ögonen, som varierar, ett kan vara mörkt och det andra kan vara helt blått eller med blå fläckar.

Problemet med denna gen är att den medför fel och brister, om den är korsad och nedärvt av två föräldrar, t.ex. dövhet, dålig syn, dålig pigment, vita eller nästan vita hundar. Därför avråder man från att para två harlekin med varandra om man inte har hjärta att ta bort en del av valparna i kullen redan vid födseln. Vissa djurskyddsföreningar i Europa försöker att förbjuda parning av två hundar som bär samma merlegen. Var försiktig...

En harlekin är bara vacker om den är fylld av kontraster, silvergrå med fläckar av ren svart. Det är därför lättare att få en fin päls på en face rase där pälsen är kort, än på en poil long där fläckarna blir mer diffusa.

Idealet för att få vackra harlekiner är att para en harlekin med en svart. Problemet är att i vår ras är färgerna mycket blandade och gener som man inte väntat sig kan dyka upp. Detta kan tyvärr ge fawn valpar. Att para fawn med en harlekin avråder vi bestämt ifrån, eftersom det kan ge pälsar som ser smutsiga ut, gråaktig med fawn stänk. Detta är inte vad man avser när man gör en harlekin. Det kan också ge fawn med blå ögon, som alla vet inte är tillåtet. Varför?

Helt enkelt för att en fawn med blå ögon är en harlekin, även om fläckarna är mycket små (ofta runt nosen) och finns i botten på pälsen. Fawn harlekin med bra fläckar är inte tillåtet, då de är genetisk lika. Hos grå individer eller som standarden säger skiffergrå är avfärgade ögon tillåtna eftersom man tillåter detta hos grå harlekin. Vissa personer skulle vilja att vi tillåter fawn harlekin, som inte har avfärgade ögon, men detta är inte vetenskapligt försvarbart, då genen finns där med eller utan avfärgade ögon.

Bernard Sénac-Lagrange, som 1952 gjorde upp en lista på Berger färger skriver:

4. harlekinfläckig: distinkta svarta fläckar på musgrå botten
5. fläckig trefärgad: blandning av svarta, fawn och musgrå fläckar

"L'arlequin"

A.Pécoult / översättning: M.Westerberg
www.valleedesvoconces.com

6. brindle: svarta ränder på en fawn färgad botten

Fläckig trefärgad och brindle återfinns bara hos korthårs varianten (i dokument vänligen tillhandahållet av Melle Sénac-Lagrange)

Han pratar bara av harlekin i grått och svart. Vad beträffar fläckig trefärgad hos face rase så har den försvunnit under det att brindle päls återkommer hos poil long...

Alla som låter sig förföras av harlekin vet väl med sig att dem utsätter sig för svårigheter i uppfödning av denna päls, som fordrar många uppoffringar.

Harlekin är för "de principfasta", som inte tänker sälja alla sina valpar till höga priser, eftersom det blir mycket skräp i denna pälsvariant. När man ser foton, av dessa magnifika hundar och när man ser de som nu dyker upp i stort antal i ringarna, kan man inte annat än beklaga den ödeläggande effekten av modet som fodrar en utrensning i ringarna, som borde ha gjorts i avelsarbetet.

Det är svårt att föda upp vackra Bergers des Pyrénées, att föda upp harlekin är att fördubbla svårigheten, så man skall fråga sig om man tycker att det är värt utmaningen att göra de nödvändiga uppoffringarna!

Av Alain Pécoult, President i RACP
Översättning Monica Westerberg

Publicerat i VallHundsNytt 1/2001